

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5274/2020
26.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Шошкић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, све из ..., чији је заједнички пуномоћник Љубица Хоцић, адвокат из ..., ради недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3708/20 од 01.07.2020. године, на седници одржаној 26.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3708/20 од 01.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3708/20 од 01.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1277/17 од 20.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се прогласи недопуштеним према тужиоцу извршење одређено решењем Четвртог општинског суда у Београду И-1-15063/09 од 12.10.2009. године у делу који се односи на предају у посед слободног од лица и ствари троипособног стана број .. који се налази у стамбеном објекту број .. на локацији „ДД“ у ..., на првом спрату зграде, нето површине 116,18 м² са станарском оставом површине 6,04 м² и гаражним местом у сутерену редуковане површине 16,80 м², што би тужене биле дужне признати и трпети. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове поступка у износу од 162.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3708/20 од 01.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о

ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), који се у конкретном случају примењује сходно одредби члана 506. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом, одлучено је о тужбеном захтеву којим је тражено да се према тужиоцу прогласи недопуштеним извршење тако што је тужбени захтев одбијен као неоснован. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Ревизијом се неосновано указује на другачију одлуку Апелационог суда и Привредног суда, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, пошто правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења прав. Због тога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је закључио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради недопустивости извршења поднета је 10.05.2010. године. Означена вредност предмета спора је 300.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору ради недопустивости извршења, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд утврдио да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић